

3.3. Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

Η παραβολή του σποριά (Μτ 13:1-9· Λκ 8:4-8)	Εξήγηση της παραβολής του σποριά (Μτ 13:18-23· Λκ 8:11-15)
	
<p>Η Παραβολή του Σπορέως. Εικόνα διά χειρός Φίκου, 2006. Αυγοτέμπερα σε χειροποίητο ιαπωνικό χαρτί κολλημένο σε ξύλο.</p>	
<p>3«Προσέξτε. Βγήκε ο σποριάς να σπείρει. 4Και καθώς έσπερνε, μερικοί σπόροι έπεσαν στο δρόμο, κι ήρθαν τα πουλιά και τους έφαγαν.</p>	<p>14Ο σποριάς σπέρνει το λόγο του Θεού. 15Με τους σπόρους που έπεσαν στο δρόμο εννοούνται εκείνοι στους οποίους σπέρνεται ο λόγος και, μόλις τον ακούσουν, αμέσως έρχεται ο διάβολος και παίρνει το λόγο που έχει σπαρθεί στις καρδιές τους.</p>
<p>5Άλλοι έπεσαν σε πετρώδες έδαφος που δεν είχε πολύ χώμα κι αμέσως φύτρωσαν, γιατί το χώμα ήταν λιγοστό. 6Μόλις όμως ανέτειλε ο ήλιος, κάηκαν, κι επειδή δεν είχαν ρίζες ξεράθηκαν.</p>	<p>16Με άλλους πάλι συμβαίνει ό,τι με τους σπόρους που σπέρνονται σε πετρώδες έδαφος: αυτοί, όταν ακούσουν το λόγο, αμέσως τον δέχονται με χαρά· 17δε ριζώνει όμως μέσα τους, αλλά είναι προσωρινός. Έπειτα, όταν αρχίσουν κατατρεγμοί ή διωγμοί εξαιτίας του ευαγγελίου, αμέσως το απαρνούνται.</p>
<p>7Άλλοι σπόροι έπεσαν στ' αγκάθια, κι όταν τ' αγκάθια μεγάλωσαν τους έπνιξαν και δεν καρποφόρησαν.</p>	<p>18Με τους σπόρους που σπέρνονται στ' αγκάθια εννοούνται αυτοί που ακούν το λόγο, 19οι μέριμνες όμως για τα εγκόσμια, η απάτη του πλούτου και οι λοιπές επιθυμίες μπαίνουν μέσα τους και καταπνίγουν το λόγο, κι έτσι δεν καρποφορεί.</p>
<p>8Τέλος άλλοι έπεσαν στο γόνιμο έδαφος, όπου βλάστησαν, αυξήθηκαν κι έδωσαν καρπό, τριάντα κι εξήντα κι εκατό φορές περισσότερο. 9Όποιος έχει αυτιά για ν' ακούει, ας τ' ακούει αυτά», τους έλεγε.</p>	<p>20Άλλοι, τέλος, μοιάζουν με το σπόρο που σπάρθηκε στο γόνιμο έδαφος: αυτοί ακούν το ευαγγέλιο, το δέχονται και φέρνουν καρπό, άλλοι τριάντα, άλλοι εξήντα κι άλλοι εκατό φορές περισσότερο».</p>

Παραβολή των ζιζανίων (Μτ 13, 24-30)	Ερμηνεία της παραβολής των ζιζανίων
<p>24Ο Ιησούς τους διηγήθηκε κι άλλη παραβολή: «Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει μ' έναν άνθρωπο που έσπειρε καλό σπόρο στο χωράφι του. 25Ενώ όμως οι άνθρωποι κοιμούνταν, πήγε ο εχθρός του κι έσπειρε ζιζάνια ανάμεσα στο σιτάρι κι ύστερα έφυγε. 26Μόλις βλάστησαν τα σπαρτά κι έδεσαν καρπό, τότε φάνηκαν και τα ζιζάνια. 27Πήγαν τότε οι δούλοι του οικοδεσπότη και του είπαν: “κύριε, δεν έσπειρες καλό σπόρο στο χωράφι σου; Πώς λοιπόν έχει ζιζάνια;” 28Εκείνος τους είπε: “κάποιος εχθρός το έκανε αυτό”. Του λένε οι δούλοι: “θέλεις να πάμε να τα μαζέψουμε;” 29Κι αυτός τους είπε: “όχι, γιατί μπορεί, μαζεύοντας τα ζιζάνια, να ξεριζώσετε μαζί μ' αυτά και το σιτάρι. 30Αφήστε να μεγαλώνουν και τα δύο μαζί ως το θερισμό· κι όταν έρθει η ώρα του θερισμού, θα πω στους θεριστές: Μαζέψτε πρώτα τα ζιζάνια και δέστε τα δεμάτια για να τα κάψετε· το σιτάρι όμως να το συνάξετε στην αποθήκη μου”».</p>	<p>36Τότε άφησε το πλήθος και ήρθε στο σπίτι του. Και πήγαν οι μαθητές του και του είπαν: «Εξήγησέ μας την παραβολή για τα ζιζάνια στο χωράφι». 37Κι αυτός τους αποκρίθηκε: «Ο σποριάς που σπέρνει τον καλό σπόρο είναι ο Υιός του Ανθρώπου, 38το χωράφι είναι ο κόσμος και ο καλός σπόρος είναι όσοι ανήκουν στη βασιλεία του Θεού. Τα ζιζάνια είναι όσοι ανήκουν στον πονηρό, 39ο εχθρός που τα έσπειρε είναι ο διάβολος, ο θερισμός είναι το τέλος του κόσμου και οι θεριστές είναι οι άγγελοι. 40Όπως λοιπόν μαζεύονται τα ζιζάνια και καίγονται στη φωτιά, έτσι θα γίνει στο τέλος του κόσμου. 41Ο Υιός του Ανθρώπου θα στείλει τους αγγέλους του και θα μαζέψουν από το χώρο της βασιλείας του όσους προκαλούν την πτώση των άλλων και κάνουν πράγματα αντίθετα με το νόμο του Θεού, 42και θα τους ριζούν στο καμίνι της φωτιάς· εκεί θα κλαίνε και θα τρίζουν τα δόντια τους. 43Τότε οι ευσεβείς θα λάμπουν σαν τον ήλιο στη βασιλεία του Πατέρα τους. Όποιος έχει αυτιά για ν' ακούει, ας ακούει».</p>

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 13

Ο ύμνος της αγάπης

<p>Στίχοι 13,1-3 Η αγάπη ως στάση ζωής Σύγκριση της αγάπης με άλλες αρετές.</p>	<p>1Αν μπορώ να λαλώ όλες τις γλώσσες των ανθρώπων, ακόμα και των αγγέλων, αλλά δεν έχω αγάπη για τους άλλους, οι λόγοι μου ακούγονται σαν ήχος χάλκινης καμπάνας ή σαν κυμβάλου αλαλαγμός. 2Κι αν έχω της προφητείας το χάρισμα κι όλα κατέχω τα μυστήρια κι όλη τη γνώση, κι αν έχω ακόμα όλη την πίστη, έτσι που να μετακινώ βουνά, αλλά δεν έχω αγάπη, είμαι ένα τίποτα. 3Κι αν ακόμα μοιράσω στους φτωχούς όλα μου τα υπάρχοντα, κι αν παραδώσω στη φωτιά το σώμα μου για να καεί, αλλά δεν έχω αγάπη, σε τίποτα δε μ' ωφελεί.</p>
<p>Στίχοι 13,4-7 Τα χαρακτηριστικά της αγάπης</p>	<p>4Εκείνος που αγαπάει έχει μακροθυμία, έχει και καλοσύνη· εκείνος που αγαπάει δε ζηλοφθονεί· εκείνος που αγαπάει δεν κομπάζει ούτε περηφανεύεται· σείναι ευπρεπής, δεν είναι</p>

	<p>εγωιστής ούτε ευερέθιστος· ξεχνάει το κακό που του έχουν κάνει. 6Δε χαίρεται για το στραβό που γίνεται, αλλά μετέχει στη χαρά για το σωστό. 7Εκείνος που αγαπάει, όλα τα ανέχεται· σε όλα εμπιστεύεται, για όλα ελπίζει, όλα τα υπομένει. 8Ποτέ η αγάπη δε θα πάψει να υπάρχει.</p>
<p>Στίχοι 13,8-12 Σύγκριση της αγάπης με άλλα υλικά.</p>	<p>Τα θεία μηνύματα των προφητών κάποτε δε θα υπάρχουν πια· η γλωσσολαλία θα πάψει· θα σταματήσει η γνώση των μυστηρίων του Θεού. 9Γιατί και η γνώση μας και η προφητεία μας περιορίζονται μονάχα σ' ένα μέρος της αλήθειας. 10Όταν όμως το τέλειο που περιμένουμε θα 'ρθεί, τότε το μερικό θα πάψει να υπάρχει. 11Μικρό παιδί όταν ήμουν, σαν μικρό παιδί μιλούσα, αισθανόμουν και σκεφτόμουν. Άντρας πια όταν έγινα, κατήργησα τους τρόπους του μικρού παιδιού. 12Αλήθεια, τώρα βλέπουμε τα πράγματα θαμπά, σαν μέσα από μεταλλικό καθρέφτη· τότε όμως πρόσωπο με πρόσωπο θα δούμε το Θεό. Τώρα γνωρίζω μόνο ένα μέρος, τότε όμως θα γνωρίσω με πληρότητα, όπως και ο Θεός μ' έχει γνωρίσει.</p>
<p>Στίχοι 13,13 Η σημασία της αγάπης</p>	<p>13Θα μείνουν τελικά για πάντα αυτά τα τρία: η πίστη, η ελπίδα κι η αγάπη. Και απ' αυτά, το πιο σπουδαίο είναι η αγάπη.</p>

Η παραβολή του σποριά (Μτ 13:1-9· Ακ 8:4-8)

Η Παραβολή του Σποριώς. Εικόνα διά χειρός Φίκου, 2006.
Αυγοτέμπερα σε χειροποίητο ιαπωνικό χαρτί κολλημένο σε ξύλο.

1Άρχισε πάλι να διδάσκει ο Ιησούς πλάι στη λίμνη της Γαλιλαίας. Γύρω του είχε μαζευτεί πάρα πολύς κόσμος· γι' αυτό ο ίδιος μπήκε και κάθισε σ' ένα πλοιάριο, ενώ όλος ο κόσμος έμεινε στη στεριά δίπλα στη λίμνη. 2Τους δίδασκε πολλά με παραβολές και τους έλεγε:

3«Προσέξτε. Βγήκε ο σποριάς να σπείρει. 4Και καθώς έσπερνε, μερικοί σπόροι έπεσαν στο δρόμο, κι ήρθαν τα πουλιά και τους έφαγαν. 5Άλλοι έπεσαν σε πετρώδες έδαφος που δεν είχε πολύ χώμα κι αμέσως φύτρωσαν, γιατί το χώμα ήταν λιγιστό. 6Μόλις όμως ανέτειλε ο ήλιος, κάηκαν, κι επειδή δεν είχαν ρίζες ξεράθηκαν. 7Άλλοι σπόροι έπεσαν στ' αγκάθια, κι όταν τ' αγκάθια μεγάλωσαν τους έπνιξαν και δεν καρποφόρησαν. 8Τέλος άλλοι έπεσαν στο γόνιμο έδαφος, όπου βλάστησαν, αυξήθηκαν κι έδωσαν καρπό, τριάντα κι εξήντα κι εκατό φορές περισσότερο. 9Όποιος έχει αυτιά για ν' ακούει, ας τ' ακούει αυτά», τους έλεγε.

Γιατί ο Ιησούς μιλάει με παραβολές (Μτ 13:10-17· Λκ 8:9-10)

10Όταν ο Ιησούς έμεινε μόνος, όσοι ήταν μαζί του, καθώς κι οι δώδεκα μαθητές, τον ρωτούσαν για το νόημα των παραβολών. 11Εκείνος τους έλεγε: «Σ' εσάς έχει δοθεί να γνωρίσετε τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού· σ' όσους όμως βρίσκονται έξω, όλα παρουσιάζονται με παραβολές, 12ώστε, όσο κι αν κοιτάζουν να μη βλέπουν, όσο κι αν ακούν να μην καταλαβαίνουν· μήπως μετανοήσουν και τους συγχωρήσει ο Θεός τις αμαρτίες».

Εξήγηση της παραβολής του σποριά (Μτ 13:18-23· Λκ 8:11-15)

13Τους λέει ο Ιησούς: «Αν αυτή την παραβολή δεν καταλαβαίνετε, πώς τότε θα καταλάβετε όλες τις άλλες παραβολές; 14Ο σποριάς σπέρνει το λόγο του Θεού. 15Με τους σπόρους που έπεσαν στο δρόμο εννοούνται εκείνοι στους οποίους σπέρνεται ο λόγος και, μόλις τον ακούσουν, αμέσως έρχεται ο διάβολος και παίρνει το λόγο που έχει σπαρθεί στις καρδιές τους. 16Με άλλους πάλι συμβαίνει ό,τι με τους σπόρους που σπέρνονται σε πετρώδες έδαφος: αυτοί, όταν ακούσουν το λόγο, αμέσως τον δέχονται με χαρά· 17δε ριζώνει όμως μέσα τους, αλλά είναι προσωρινός. Έπειτα, όταν αρχίσουν κατατρεγμοί ή διωγμοί εξαιτίας του ευαγγελίου, αμέσως το απαρνούνται. 18Με τους σπόρους που σπέρνονται στ' αγκάθια εννοούνται αυτοί που ακούν το λόγο, 19^{οι} μέριμνες όμως για τα εγκόσμια, η απάτη του πλούτου και οι λοιπές επιθυμίες μπαίνουν μέσα τους και καταπνίγουν το λόγο, κι έτσι δεν καρποφορεί. 20Άλλοι, τέλος, μοιάζουν με το σπόρο που σπάρθηκε στο γόνιμο έδαφος: αυτοί ακούν το ευαγγέλιο, το δέχονται και φέρνουν καρπό, άλλοι τριάντα, άλλοι εξήντα κι άλλοι εκατό φορές περισσότερο».

Παραβολή των κακών γεωργών (Μτ 21, 33-41) (Μκ 12:1-12· Λκ 20:9-10)

33«Ακούστε άλλη μια παραβολή: Ένας γαιοκτήμονας φύτεψε ένα αμπέλι, το περίφραξε, έσκαψε σ' αυτό πατητήρι, έχτισε πύργο, το νοίκιασε σε γεωργούς και έφυγε για άλλον τόπο. 34Όταν πλησίαζε η εποχή της καρποφορίας, έστειλε τους δούλους του στους γεωργούς να πάρουν το μερίδιό του από τους καρπούς. 35^{οι} γεωργοί όμως έπιασαν τους δούλους του, κι άλλον τον έδειραν, άλλον τον σκότωσαν κι άλλον τον λιθοβόλησαν. 36Ξανάστειλε άλλους δούλους, περισσότερους από τους πρώτους και τους έκαναν τα ίδια. 37Τελευταίον τους έστειλε το γιο του με τη σκέψη: “θα σεβαστούν το γιο μου”. 38Οι γεωργοί όμως, όταν είδαν το γιο, είπαν μεταξύ τους: “αυτός είναι ο κληρονόμος. Εμπρός, ας τον σκοτώσουμε και ας αρπάξουμε την κληρονομιά του”. 39Τον έπιασαν, λοιπόν, τον έβγαλαν έξω από τ' αμπέλι και τον σκότωσαν. 40Όταν λοιπόν έρθει ο ιδιοκτήτης του αμπελιού, τι θα κάνει σ' εκείνους τους γεωργούς;» 41«Είναι κακοί», του λένε. «Γι' αυτό θα τους εξολοθρεύσει με το χειρότερο τρόπο και θα νοικιάσει το αμπέλι σ' άλλους γεωργούς, που θα του δίνουν τους καρπούς στην εποχή τους». 42Τους λέει ο Ιησούς: «Ποτέ δε διαβάσατε στις Γραφές; *Ο λίθος που τον πέταζαν σαν άχρηστον οι οικοδόμοι, αυτός έγινε ακωνάρι· ο Κύριος το έκανε αυτό, και είν' αξιοθαύμαστο στα μάτια μας*». 43-44«Όποιος πέσει πάνω σ' αυτόν το λίθο θα τσακιστεί· και σ' όποιον πάνω πέσει ο λίθος, θα τον κομματιάσει. Γι' αυτό σας βεβαιώνω πως ο Θεός θα σας αφαιρέσει το προνόμιο να είστε ο λαός της βασιλείας του, και θα το δώσει σ' ένα λαό που θα παράγει τους καρπούς της βασιλείας». 45Οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι άκουσαν τις παραβολές του και κατάλαβαν πως

μιλάει γι' αυτούς. ⁴⁶Κι ενώ ήθελαν να τον πιάσουν, φοβήθηκαν τα πλήθη, γιατί τον πίστευαν για προφήτη.

Παραβολή του σπόρου που αυξάνει μόνος του (Μκ 4, 26-29)

²⁶Ο Ιησούς έλεγε: «Με τη βασιλεία του Θεού συμβαίνει ό,τι με τον άνθρωπο που σπέρνει το σπόρο στη γη: ²⁷κοιμάται τη νύχτα και ξυπνάει την ημέρα, κι ο σπόρος βλασταίνει κι αυξάνει με τρόπο που ο ίδιος δεν ξέρει. ²⁸Η γη καρποφορεί από μόνη της: στην αρχή βλαστάρι, ύστερα στάχυ και τέλος μεστωμένο σιτάρι στο στάχυ. ²⁹Όταν ωριμάσει ο καρπός, αμέσως αρχίζει να θερίζει, γιατί ήρθε ο καιρός του θερισμού».

Παραβολή για τον σπόρο του σιναπιού (Μτ 13, 31-32)

³¹Τους διηγήθηκε και μιαν άλλη παραβολή: «Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με σπόρο σιναπιού, που τον πήρε ένας άνθρωπος και τον έσπειρε στο χωράφι του. ³²Είναι μικρότερος απ' όλους τους σπόρους, όταν όμως μεγαλώσει, ξεπερνά όλα τα λαχανικά και γίνεται δέντρο, ώστε να έρχονται τα πουλιά και να φωλιάζουν στα κλαδιά του».

Παραβολή για το χαμένο πρόβατο (Μτ 18, 12-14) (Λκ 15:1-7)

¹²«Τι νομίζετε; αν κάποιος έχει εκατό πρόβατα και του χαθεί απ' αυτά το ένα, δε θ' αφήσει τα ενενήντα εννιά στα βουνά για να πάει ν' αναζητήσει το χαμένο; ¹³Κι όταν το βρει, σας βεβαιώνω πως χαίρεται πιο πολύ γι' αυτό, παρά για τα ενενήντα εννιά που δεν έχουν χαθεί. ¹⁴Έτσι ο ουράνιος Πατέρας σας δε θέλει να χαθεί ούτε ένας απ' αυτούς τους μικρούς».